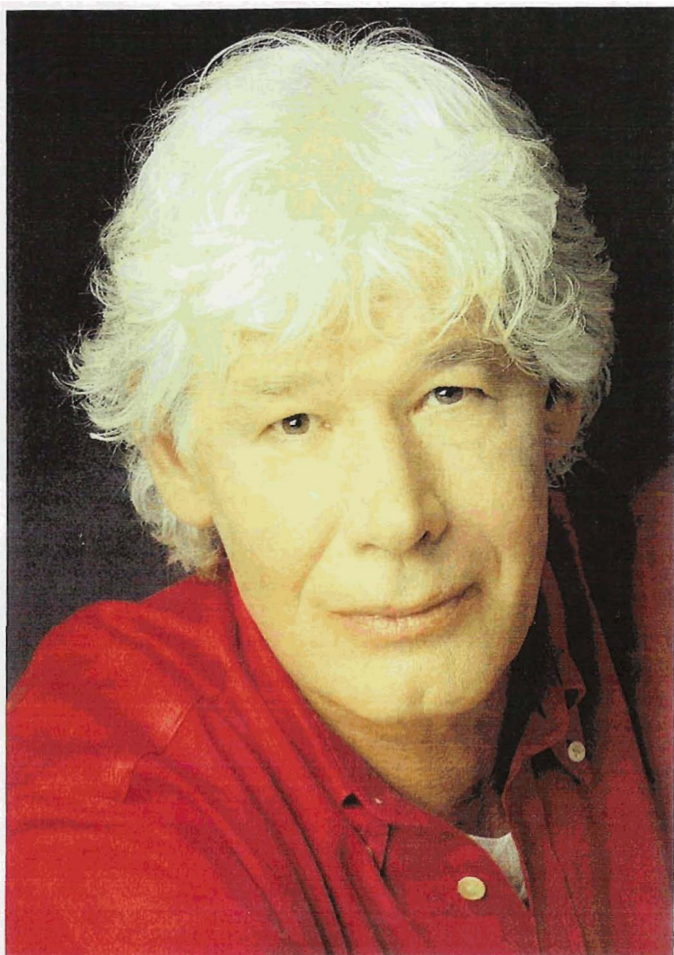

Altitude

LIMBURG

Paul van Vliet

"De zucht om onsterfelijk te worden is een zinloze."

Wat we allemaal weten, is dat je eigenlijk bestemd was voor een ander beroep, dat van jurist. Eerst het theater. Ik mag concluderen dat jij van een 'generatie later' bent, met mannen als Gaaikema, De Jonge, van 't Hek. Wat zou daar een aardige betiteling voor zijn, waar we de grote drie de grote drie noemen?
"Van Veen, De Jonge, van 't Hek en Van Vliet, de nieuwe grote vier zou je misschien kunnen zeggen." (gelach)

Nou, gaan we daar even van uit. Die 'nieuwe grote vier', kennen die elkaar ook als vriend?
"Ja ik wel, gelukkig."

Wat moeten we ons daar bij voorstellen?
"Nou, ik ken ze alle drie heel goed."

Samen in het vak opgegroeid, eigenlijk... ze zijn natuurlijk allemaal iets jonger dan ik... We hebben samen heel veel meegemaakt en je doet hetzelfde beroep, je hebt dezelfde problemen, dezelfde vreugden en gevoelens. Als je elkaar ziet, is het heel erg vertrouwd en dichtbij. Toen ik zestig werd, waren ze d'r allemaal. En we bellen elkaar vaak op, we leven mee met elkaars wel en wee. Ik zie al hun voorstellingen en zij die van mij, we wisselen dingen uit. Herman van Veen noemt mij zijn grote broer."

Hoe ga je om met bekend zijn, het steeds worden aangesproken op 'majoor zus en me zo' en 'mannen luisterun'?

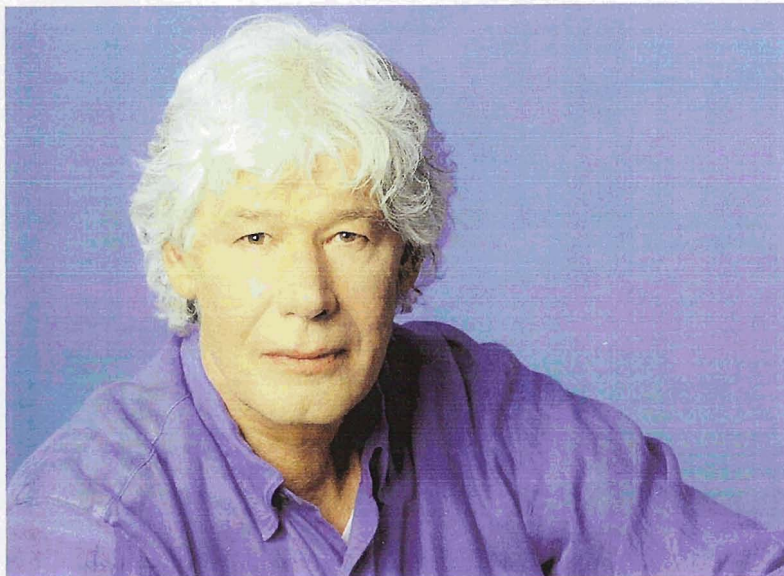
"Ik ben natuurlijk al heel lang bekend omdat ik vanaf '62 op de televisie ben. Dus ik ben er snel aan gewend geraakt. De mensen zijn over het algemeen heel aardig. Ik heb het wel eens gehad, in de tijd van die grote types, dat ze me daar te veel mee vereenzelvigden en dan riepen ze: "Nu komt majoor Kees binnen, nou wordt het leuk!"

Hoe reageer je dan?

"Als ik naar een café ga waar ik gewoon kom om gezellig bier te drinken, ben ik niet altijd grappig, dan kan ik soms dichtklappen. Dan probeer ik net als iedereen een beetje stilte in een hoekje te zitten. Na de show wil je niet zoveel gezeur aan je kop. Wil je gewoon, net als iedereen na zijn werk, ontspannen."

Heb je bekendheid als een handicap ervaren?

"Nee hoor, mensen zijn over het algemeen in Nederland heel vriendelijk en zeker in Vlaanderen zijn de mensen respectvol. Naarmate je ouder wordt, gaan de mensen niet meer gek doen. Maar ik ga 's nachts nooit alleen naar een café omdat daar soms rare dingen gebeuren. Er bestaat een vreemd soort agressie, hè. Je bekendheid kan zich ook ►

"Je bekendheid kan zich ook tegen je keren. Ik heb dat een paar keer gehad en sindsdien ga ik nooit 's nachts meer alleen naar een kroeg."

tegen je keren. Ik heb dat een paar keer gehad en sindsdien ga ik nooit 's nachts meer alleen naar een kroeg. Iemand die een bierflesje op de toeg kapot slaat en voor me staat: "IJ denkt zeker dat je wat bent, hè!" Dat soort dingen."

Het dagelijkse theaterleven is nu voorbij?

"Ja, maar het gaat wel door op een andere manier. Ik blijf spelen voor Unicef. Ik heb nog niet echt de gelegenheid en de tijd gehad om terug te kijken. Ik begin nu aan het organiseren van mijn verleden en aan het opruimen van mijn archief. Kijken wat ik allemaal heb meegeslept in die 40 jaar."

Heeft het theater je ook iets over het leven geleerd?

"Door het schrijven voor het theater wel, ja. Ik heb altijd over mensen geschreven, meer dan over de politiek. Mensen, in alle omstandigheden. Daar moet je over lezen, je moet ze beobachten, je moet ze volgen, je moet ze navoelen, je moet in ze kruipen en dan alleen kun je erover schrijven. Ik blijf in ieder geval schrijven, want dat is een essentieel

deel van mijn leven."

Je stopt nu met de officiële theatertournees. Kun je van het theater rijk worden?

"Ja dat kan best. Als je succes hebt, kun je er rijk van worden. Als je maar veel speelt en grote zalen bespeelt. De recettes die je in die theaters mee naar huis neemt, zijn heel behoorlijk."

Je bent nu 67. Stel dat je 97 wordt. Heb je dan ook genoeg?

"Nee, ik denk niet dat, als ik zo doorleef, mijn pensioenfonds toereikend is."

Word je 97, denk je?

"Ik heb zwaar geleefd."

En dan bedoel je roken, alcohol en weinig sport?

"Ik heb wel veel aan sport gedaan, maar ik heb altijd gerookt en gezellig meegeedronken. Zwaar en heel intens geleefd. Laat naar bed, nachtbraken, laat op, veel reizen, toch veel spanning."

Heel even terug, wat deed je aan sport?

"Ik heb vroeger van alles gedaan, atletiek, veel geschaatst, dat doe ik trouwens nog. Volleybal ook en hockey, hoofdklasse. Dat weet niemand, maar ik heb heel lang bij HGCI gespeeld. Nog een jaar topscorer geweest van de hoofdklasse."

Leef je nu gezonder dan tijdens je theatercarrière?

"Ja, ik denk het wel. Ik kan er gewoon minder tegen, tegen de drank, mijn roken heb ik opgegeven, dus in die twee opzichten leef ik wel iets gezonder."

Wat is nu eigenlijk de verkeerde keuze geweest, je rechtenstudie of het theater?

"Geen van beide, ik heb er geen spijt van dat ik heb gestudeerd. Omdat ik zo de kans heb gekregen met het Studenten Cabaret te ontdekken of ik dit vak kon. En 'aankon', want wij speelden ►

drie tot vier keer in de week. Semi-professionele status. Daar heb ik mijzelf kunnen testen. Ik heb halverwege mijn studie wel op het punt gestaan om te switchen. Verstandige mensen hebben zich toen mijn lot aangezien en gezegd: maak nu eerst je studie af, dat theateervak kan altijd nog. Ik vind het altijd nog een voorrecht dat ik zes jaar ook in een andere wereld heb rondgelopen en de vrijheid heb gehad om over de wereld te zwerven. Schitterende reizen gemaakt in die tijd. Ongelooflijk genoten van dat studentenleven."

Wat is de invloed van thuis geweest?

"Mijn vader was tekenleraar, mijn moeder lerares en schilderes. Beiden ook beeldende kunstenaars, die ook schreven. Een echt artistiek gezin."

Wat heb je met Limburg, je spreekt er graag over. Hetzelfde als met Vlaanderen?

"Ik ken de Limburgers lang en goed, mijn ouders huurden altijd een huisje in Limburg."

Waar?

"Wij deden huizen ruilen in Simpelveld, in Heerlen, in Gulpen. Ik ben erg veel in Limburg geweest als jongetje, na de oorlog dan. Mijn ouders waren gek op Limburg, gingen altijd later naar ons Krijtland, in het Mergelland. Daar hangt nog een schilderij van mijn vader. Ik heb heel veel geschreven in Limburg, heel veel in Du Casque geloged, daar kom ik al vanaf 1965. Dat is mijn hotel in Maastricht."

Heel wat teksten zijn in Limburg geschreven; had dat iets te maken met de voedingsbodem, de sfeer?

"Ik houd erg van het Limburgse land-

"Ik zou het leuk vinden als er nog een tijdje wat van mij blijft hangen, wat liedjes en wat komische types, maar ach. Het ligt vast, dat vind ik fijn, het ligt vast op cd's en staat ergens in een kast op videobanden en het is niet weg. Als er iemand over honderd jaar in wil studeren, dan kan hij het vinden."

schap, het is je eigen land maar op een bepaalde manier is het toch anders."

Tussen haakjes, waar schreef je?

"Du Casque, Hotel Epen, daar heb ik veel gezeten."

Over welke jaren spreek je dan?

"Vanaf 1970 tot voor kort. Dan zat ik in Du Casque te schrijven en dan vroegen ze, wat doe je hier? Ik zei: ik ben aan het schrijven. Kun je niet eens in ons café d'n Avanceur optreden? Goed, zei ik dan. Waren ze stomverbaasd. Kwam ik de week erna terug. Zorgde de eigenaar van d'n Avanceur dat er publiek was. Zaten er zo'n honderd man, echt leuk, moesten ze wel stil zijn."

Wat heb je er geschreven? Noem eens drie titels van sketches of liedjes.

"De Ouverture van 'Over leven'. Een groot deel van 'Over leven' is in Limburg geschreven. Het nummer: 'Ik ben zo vaak opnieuw begonnen'. En 'Papa is blijven hangen aan de sixties'. Ja, delen van eigenlijk alle programma's."

Het lied over Vlaanderen?

"Dat is na een show onderweg geschreven tussen Hasselt en Brussel. Ik voel me met Belgen zeer verwant. Er is een

grote gemeenschappelijkheid tussen Zuid-Nederlanders en Vlamingen.

Dat veroveren van je publiek, hoe gaat dat?

"Dat krijg je als je trouw de theaters in stad en land bezoekt, als je er blijft logeren, dat je laat voelen dat je van het land houdt en van de streek en van de taal en van het soort mensen en de humor. En dat beklijft. Ook in Vlaanderen heb ik dat gehad. Ook daar heerst enige

afstand tot de Nederlanders, je moet iets meer bewijzen. Dan volgt de omhelzing voor het leven."

Bang voor de tijd dat de nieuwe generatie zegt: die Van Vliet, verdomme, wie was dat ook al weer?

(lacht) "Dat is onontkoombaar. De zucht om onsterfelijk te worden is een zinloze. Onsterfelijkheid is alleen maar gegeven aan hele grote genieën, muzikale genieën als Mozart, Bach, Beethoven en schilders als Rembrandt en Leonardo Da Vinci en een paar schrijvers. Maar zelfs schrijven is aan tijd gebonden. De 19de-eeuwse schrijvers leest niemand meer. Daar heb ik me allang mee verzoend. Ik zou het leuk vinden als er nog een tijdje wat van mij blijft hangen, wat liedjes en wat komische types, maar ach. Het ligt vast, dat vind ik fijn, het ligt vast op cd's en het staat ergens in een kast op videobanden en het is niet weg. Als iemand er over honderd jaar in wil studeren, dan kan hij het vinden."

Het tijdschrift waar je dit in zegt is in wezen ook onsterfelijk, tenzij het de papierversnipperaar in gaat, dus wie weet hoeveel geluk we beiden nog hebben.

"Dan drinken we toch op de onsterfelijkheid!"